

Handwritten text in Latin script, likely a title or description of the congress.

CONGRESSVS AC CELEBERRIMI CONVEN-
TVS CAESARIS MAX. ET TRIVM REGVM
HVNGARIAE, BOEMIAE, ET POLONIAE.
In VIENNA Panonia, mense IVLIO. Anno
M. D. XV. facti, brevis ac verissi-
ma descriptio.

Jacobo Billinger Cæsaris Adarimi

liani Thezaurario, Ioannes Cuspinianus Præfectus
Vienneñ. sollicitatem, ac .S. P. D.

Emini inter philosophos magnâ esse altercatio-
nem. An conueniat sic uiuere, ut nemo te uixisse
senciat, ut ille dixit, crede mihi, bene qui latuit,
bene uixit. Et illi potissimû qui cæteris nolût es-
se religiores hoc suadent, quasi sic uideant humanâ con-
temnere gloriâ, cum ipsi sint ambiciosissimi & gloriæ au-
disimi. Hi qui etiâ libellos de cõtēnenda gloria scripse-
runt, cum suû nomē pponunt, nûquid ipsi gloriâ affectât?
Nempe hoc sudamus, ob hoc laboramus, ob hoc mille pe-
ricula & in mari & in terra subimus, ut quasi merces labore
gloria nos se quât, Cur igitur arbitrant illi sic esse uiuendû
ut nemo nos uix esse senciat, quasi omnia debeat ignorâ-
tia & tenebris occultari, cum nihil magis exoptet homo q̃
scientiam, & natura scire desyderet, & animi etiâ nobilior
pars sit lux aclumē, quâdoquidē plane oibus insita est cu-
piditas cognoscēdi nō modo mundana, sed & q̃ supra nos
sunt, ac quæ uix capere intellectu nostro possumus. Sed ex
plebe nemo est tam excors qui nō uelit aliorû regnoꝝ ac
puinciarum nō libēter indagare, & ritus & mores & res ge-
stas si habere copiam possit. Ob id cū Plutarcho sencio, ho-
minē nihil oium æque refugere, ac ignorantia & tenebras
atq; ideo nō esse uiuendû, ut nemo nos uixisse senciat. Sed
ita potius uiuere, ut aliquo monumento si fieri potest nos
uixisse testemur, hic post se liberos, hic libros relinquit, hic
prædia, hic possessiones, hic ædificia, hic bonâ famâ, omes
bonû nomen conemur post nos relinquere, alioquin uita
nostra mors potius est. Ego ita pro uirili semper elabora-
ui ut me uixisse testarer, quibusdâ monimētis, quæ extant.
Nec passus sum etiâ illud ignorari, quod hic nobiscum iam
actum est, quod certo scio. Multi hoies utriusq; sexus libē-
ter etiam in remotissimis regionibus uehementissime ex-
oprabant. Quis enim bono ingenio præditus nollet scire,
quomodo ille celeberrimus Regum conuentus inchoatus

ac perfectus esset, & quo pacto mutuo sese amplexi essent,
clamētissimi illi principes, qui se de facie prius non no-
uerant, etsi sanguinis uinculo prius erāt astricti. Licet
aut tu mi Iacobe tanq̃ Cōsiliarius Cæsaris, nō inter
postremos numerādus affueris, & oculata fide oīa
intellexeris. Tñ aliquādo ea quæ faciliora sunt
e memoria labunt̃, quæ libēter in senectute
relegimus. Amore tui omnia collegi, quæ
& uidi, & quibus interfui. Quinq; em̃ an-
nis, ut scis, uoluo hoc saxum, quibus
uigies & quater in Hungariā Ora-
tor iui, atq; hæc negocia tractaui.

Quantū igit potui rē uerissimā
simpliciter tñ, sine turgida
oratione p̃scripsi. Quid
quid id est boni con-
sules, & me ut so-
les amabis. Ex
Vienna uige-
sima Au-
gusti.

Diarium Joānis Cuspiniani prefect.

Vrbis Viennens. De congressu Cæsaris MAXIMILIANI
Aug. & Trium Regū, Hungarie, Boemiar, & Po-
loniar, VLADISLAI, LVDOVICI, ac SIGIS-
MVNDI. In Vrbe Viennens. factō, xvii.
Iulii. Anno Christi. M. D. XV.

Cæsar MAXIMILIANVS ut est ingenio sin-
gulari, ac prope diuino anio uoluēs nihil
esse p̃clarius bono principi, q̃ puincias &
regna sua, solido aliquo robore stabilire,
in oēs orbis angulos, oculos suos cōiecit.
Et nobilissimū quēq; regem affinitate sibi
deuinxit, ut inde puincis suis perpetuā re-
linqueret quietē. Sic filium PHILIPPū in Hispaniā mittens
Regem Aragonū sibi p̃iunxit. Cum aut̃ diuus ille PHILIP-
pus numerosam post se prolē relinq̃ret, noluit Cæsar quā-
cunq; amittere occasione, Ex quattuor filiabus quæ secūda
est post LEonorā, cui nomē ISabellæ regi despōsauit Daciæ
sed hoc aliquāto post, ex Septētrione Cæsar in Orientē mī-
grauit ut semē eius undequaq; coalesceret, uidit piētissimū
Hungariæ & Boemiar Regem VLADISLAUM, nobilissimis li-
beris a Deo optimo maximo donatū, LVDOUICO & ANNA
Mox animo cōcepit, illosq; sibi deuincire, Austriæq; puinci-
as inferiores robustissimo muro circūuallare, LVDOUICO
Hungariæ & Boemiar Regi, tertiam neptem MARIAM in
uxorē, & ANNAM unū ex nepotibus, aut CAROLUM, aut
FERDINANDū in maritum dare cogitauit, ut prouinciæ illæ
ptiguar & regna, mutuis uiribus robustiores essēt p̃tra im-
petum Turcorū, & quorūcunq; hostium. Id cōsilio & opera
tūc MATHEI epi Gurcen, hodie uero Cardinalis, qui & ex-
tremam manū huic operi imposuit, Et IOannis Varadicū,
episcopi professi ordinis. s. Francisci, primum inchoatū est.
Accesserūt de hinc plariq; oratores, quos Cæsar aliquot hīc
annis in Hungariā misit, qui iter cætera negocia matrimo-
nia hæc duplicia simul sollicitarūt, Ianus Maxii miles p̃fe-
ctus arcis Drosindorff, Comes Leonardus de Hag. Volsgan-
gus de Regndorff Baro, Ioānes de Pucham, hic annis quinq;

ptinuis Orator iuit in Húngariá, Cuspinian⁹ pfectus Senatus Viennens. qui uulgo Anbaldus dicit, postremo & Laurentius Saurer uicedñs Austriæ, Orator cū ceteris iuit.

¶ Interim Cæsar, licet grauissima bella gereret, & annis iā fere octo supbiā Venetorū castigaret, nullā occasione omit tens, ut suū fortitenē finem cōcepta, iam dudū matrimonia Ex Flandria in Austriā misit, charissimā suam neptē Mariā sponfam LVDOuici Regis, quæ Viennam appulit. xii. die Iunii. Anno. M.D.XIII. honorificētissime excepta, nō tam a Clero, q̄ uniuerſo populo Viennēsi, & deducta ad arcem Viennensem ubi hodie adhuc habitat.

¶ Prius aut Cæsar in Austriā descēderat aīo pueniēdi Regē Húngariæ VLADISLÁU, & tractādi nō tam de liberorū p̄muniū matrimoniis, q̄ de ceteris suarū puinciarū, & regnorū necessitatibus. Sed inſperato erupit, quādā incondita Rusticorū multitudo, quæ Cruciatorū appellabat, proximis em̄ ante mēſibus Cardinalis Strigoniēſ. Legatus ap̄licus, Cruciatā detulerat in Húngariā, cū plenissimis indulgētiis, e quā rē, unde subsidiū sperabat, crudeliſsimū uenenum ortum est. Nam longe lateq; defæuit in Húngaria hæc crudeliſſima peſtis, & om̄i peſtilētia ſæuior, in utrūq; sexū indiscriminatim uenenū iniiciēs, rapiebant liberi ex matrū sinubus, trucebant ut ſeræ, & abiiciebant. Stuprabant paſſim uirgēs, & matronæ, in parentū ac maritorū cōſpectu. Sacra p̄phana bantur, ſpoliabant tēpla, ciuitates, oppida, arces, uillæ, euastabant & incēdio corruēbāt, deniq; nihil tam ſanctū, quod ab iis Cruciatīs nō defœdaret. Horū dux Georgius quidam Ceculus (gentis nomē est, Ceculi em̄ prope Ttransſiluanā habitāt) Aſciuit hic ſibi Comitē, Laurentiū presbyterū, qui crudelitate oēs ſuperauit. Erat etiā ex ducibus quidam Michael monach⁹, ita hæc peſtis nullū ordinē intactū reliquit Ex minoribus ducibus multi erāt, quorū nomia scribere est ſup̄uacaneū, Hi quoscūq; nobiles apprehenderant, palis affixerunt, mulieres ac liberos eiecerūt, prius tamē ſtupratis, bona ſurripuerūt. Erat animus illoꝝ uniuerſam delere nobilitatē. Et in toto regno, qd̄ q̄ttuor & decē habet Ep̄ales ſedes, unā ſolam relinq̄re. Scribi nō poteſt quā crudelitate uſi ſunt, hoc ſatis ſit iudicii, cum auxilio diuino rabies hæc extincta foret. Duſtu Ioannis comitis Zepuſici. Vcinodē

Traſſiluania, qui ducē illoꝝ nouo quodā tormēti genere, a ſuis, dentibus laniari iuſſit, & hinc decolari. Et de menſe Nouēbri illius anni facta eſſet Regnicolay, in Buda cōgregatio, patria lingua Rackuſch appellat, hic publicæ narratū eſt. Hoc tumultu Ruſticorū qui uix quadrimēſtris erat, deſyderata eſſe in Húngaria, utriuſq; ſexus, ſeptuaginta milia hominum, in quibus quadringēti fuerunt nobiles.

¶ Quod ſæculū mihi narrabit, ſimile facin⁹? Quis unq; talia aut legit, aut audiuit, ſed longe maiora ſunt, quā quæ ſcribunt. Multa enī ob pudorem ſcribere nemo audent.

¶ Fuit in iſta p̄gregatione ſine conuentu, nomine Cæſaris Orator Cuspinianus, nomie Regis Poloniæ, Criſtophorus Schidlouiczki. Et cum illic etiā de p̄cordia Cæſaris, & Regis Poloniæ, inter cetera negocia agereſ, uſum eſt Oratorib⁹ diſſerētias illas facile nō poſſe cōplanare, niſi ſimul coirent Cæſar, & uterq; rex Hungariæ & Poloniæ, fratres. Nam Cæſar iam a rege Hungariæ pro ſuo fratre rogatus, indulſerat quæ in eū ſœcerat, & ip̄m arbitrū & mediatorē diſſerētiaz delegerat, pro ſedādis diſcordiis quæ inter illos erāt.

¶ Remiſſus eſt itaq; Cuspinianus a Buda, ad Cæſarē, qui tū in pōte ceni, Inſpruckh uulgo dicit, morabat, ut Cæſarem ſollicitaret, pro cōuentu tam ſancto, horum regū, qui non modo utilis ſuis regnis & puinciis, ſed etiā hoſtibus plurimum formidoloſus futurus erat.

¶ Cæſar tum pluribus occupatus, uenire ad finem Februarii, in Poſoniū ut deliberatū erat nō potuit: tum propter Heluetioꝝ formidabilē inconstantia, tum p̄pter ſubitā & inſperatā mortē regis Fraciæ LVDOuici, qui prima Ianuarii Pariſiis anno decimoquinto expirauit. Tum etiā propter CARolum Archiducē Austriæ: ac Burgūdiæ nepotē, quē ex annis tuteſa cæſar emācipauerat. Aliis quoq; multis de cauſis Cæſar nequibat, quod uterq; Rex petebat, adimplere.

¶ Deceuit itaq; Cæſar, Reuerendiſſimū in Chriſto d. Mathēū. S. Angeli Cardinalē Gureēſ. & coadiutorē Saltzburgeſ. mittere, qui cum pleno mādato cum utroq; Rege, oīa agenda perageret & tractaret.

¶ Premiſſus eſt itaq; Cuspinianus Budā, q̄ hæc regi renūciaret. Et ut dies cōuentus in diem dñicam quadageſimæ quā in ecclēſia Rōana cantat, Etate hieruſalē diſſerereſ,

placere omnia regi Hungariae, qui illico nunciū expedit, Cracouiā uersus, ut hac fratri Regi Poloniae referret. Ne tñ res tam sancta ullius fraude interciperetur. D. Ladislaus de Sternberg, Cancellarius Boemiae, iter arripuit, & regē eduxit, persuasitq; ut nullis lris inceptū iter deferret, sed ad Posoniū usq; p̄tinuaret, expectaretq; fratris regis, & Caesaris aduentum.

¶ Narravit mihi Georgius Thurso, uir spectatae fidei & integritatis, haud p̄temnēda Regis Hungariae Camerarius, montiū. Egressuro regi Poloniae SIGISMUNDO, qui Cracouiā quinta Martii deferuit Mathiā Mechouitā singulārē tā in medēdo q̄ in p̄gnosticādo magnā eruditōis uirū annūctiāse: ipm neq; uisurū Caesarē, neq; expediturū quippiam. Quā cum miraret Rex, ut est animi incōcussi & firmi. Constantissime perseuerauit in p̄posito. Eundū inquit est, quod deus & fortuna uocat, promisi, promissum ratum seruabo. nemo me a p̄posito alienabit. Videbo Caesarē, si deus uolet & fratrē conueniā. Nihilominus interim per quosdā secretiores mādāt, ut diligētius ab eodem Doctore inquirāt, serio ne an ioco locut⁹ fuerat. Asserit idē Mechouita, Regē nō uisurū Caesarē, nisi expectare uelit Iuniū. Et ante festum diuī Ioānis baptistae, Caesarē oīno nō uisurū. Cū Rex se rediturū in mēsis duobus ad summū speraret. Exiuit igit rex bonis anibus, & cum tam lōga mora traheret, sepe illius doctoris memoria subiit. Hoc idē Mechouita, Andreā Kostilitzki thesaurario perpersipit, Regem scilicet suū, uix Caesarē ante festum Alexii uisurū, quod & euenit, ut paulo post scribemus, Decimosexto enim Iulii, hoc est in p̄fecto Alexii mutuo sese uiderunt.

¶ Vigesima igit tertia Februarii, anno p̄nti. M.D.XV. Reuerendissimus dñs Cardinalis Gurcen. applicuit Viēnam, q̄ honorifice ab uniuersa nobilitate, plebeq; Viennēsi susceptus: parūq; quiescens, genio indultit ad triduū, Tum ad nouā ciuitatē p̄fectus, conuentū prouincialiū indixit iussu Caesaris. Interea ut sui aduētus certior redderet, Rex Hungariae, mittit. d. Cardinalis Doctore Vitum de Furst Budam ut Regem excitaret ad Posoniū: locū cōuentus designatū. Nam quidā ex nobilioribus refragabant, ex quo Caesar nō ueniret, facilius posse Budā puenire: regē Poloniae & Car-

dinalē asserētes, sed sanior pars p̄ualuit, & Rex se Posonium uenturum p̄misit. Cōtinuato igit itinere: firmatus iam animo Rex Poloniae Cracouiā deserit, & Posonium uersus pergit.

¶ Cardinalis interim Gurcen. puocatis Austriae, Stiriae, Carinthiae, Carniolaeq; puincialibus, res sibi a Caesare cōmissas strenue exequit, sed p̄ficere nō potuit. Audiēs Regē Hungariae. xviii. Martii Posoniū uenisse, crebris nūciis diu notūq; singula indagat ut est diligētissimus, nullam uoluit occasionē amittere.

¶ Tum. xxii. Martii, ne ulla re indiligētiā culparet, mittit Oratores ad Regē Hūgariae Posoniū, qui se suaq; offerret & aduētus sui diem exquireret. Dños Marquardū de Stein prapositū Bamburgen. Ianū Mrazii de Nascau militē. Culpinianū Doctore. Volfgangū Hemerle secretariū Caesaris. Hui iussa exequuti per nūctios singula d. Cardinali adaperiunt, & eidem in Hamburgo xxvii. Martii occurrunt, de singulis ipsum certiorē faciētes, quācūq; uiderint aut intellexerint. Nam ante. xxiiii. scilicet die sabbato illi⁹ dñicā quā canit in Ecclesia. Iudica me dñe, Rex Poloniae SIGISMUNDUS cum celeberrima pompa ingressus est Posoniū, quē ex Teruania usq; adduxerūt, Episcopus quinq; ecclesiē, Georgius, & Georgius Marchio Brandeburgen. iussu regis Hūgariae. Ipse aut rex Hūgariae VLADISLAUS, in currū ei cū filio LVDOLICO occurtebat, sequentibus ipsos Ep̄s Colocen. Vaciē. Bosniē. Sirmien. & uniuersa eius nobilitate quā ornatissime more patrio erat instructa. In capō ubi uidit fratrē aduentantē, iussit se ex currū in terrā ponere in sella, quē Rex Poloniae fraternae amplexus, puocauit in lachrymas. Rex LVDOLICUS mirā indolis, patruū exosculatus benignissime excepit. Repositus in currū senior Rex. Filius LVDOLICUS equū ascēdit, & in latere sinistro cū patruo urbē ingressus est magno cū fastu, p̄cedentibus innūeris eq̄tib; nobilibus & currib⁹. Ducebat aut rex Poloniae plus mille quingētos eq̄tes, & partim more Hungarorū quos Hussiones appellāt, uestiebant, partim habitu Alemanico ornati erāt, sed erat prater Polonos Rutheni-Pruteni-Moschi-Turci captiui, & Tartari in suo equitatu, cū multis tibicinib⁹ qui tubas amplas sonoras, & a nostris multum dissonas nō sine horrore

stridentes, ut in magno aestu solēt uespē & crabrones inflabant. Erat & Turcus quidā cū tibia qui nobis inaudita harmoniā & auribus nostris inacceptā aēdebat, cū puero tympanum ambabus uolēter manibus percutiēte. Sed & nostrates habuit tubicines qui belle sonabāt, & nostrā musicā referebant.

¶ Erat secū magna nobilitas, qui partim in equis anteibāt deaurati, & torquibus aureis redimiti, partim pedibus ipm cingebāt equo insidentē & ueste purpurea amictū. Veiuoda Valachia. d. Nicolaus Virla palatinus Sandomiriē. Nicolaus palatinus Vilne. Palatinus Liblie. Andreas. Cancellarius Schidlouiczki. Nicolaus palatinus Marieburgēsis. Theaurarius Andreas Costiliczki. D. Lucas capitaneus Polonia. dñs Raphael. Et multi alii insignes & uiri egregii utriusq; ordinis. Comitabant uero illū tres episcopi Mathias Vladislauie. triū regū Alberti. Alexandri. & Sigismundi olim Cācellarius. Ioānes Posnaniē. & Petrus Premisliē. cum Prapostitis Secretariis & aliis praelatis.

¶ Durabat hic ingressus ab octaua usq; ad primā horā, nā summo mane ingrediebant currus, qui ferunt fuisse pene quingenti, in quibus quādoq; quattuor niuei equi, quādoq; nigri, quādoq; rubei, quādoq; alterius coloris. Nunc sex: nunc octo in eodem curru uehebant. inmixte erāt & bigæ, licet paucae erant.

¶ Vigesima octaua Martii Cardinalis Gurcen. ex Hamburgo soluit nauē, & uenit Posoniū horā circiter nonā. Cui oīs multitudo obuā egressa, ripā Danubii ita adimpleuit, ut eques uix subsistere posset. Incepsit ipse in habitu Cardinalium, quē Archiepiscopus Colocen. Gregorius comes de Frāge panibus regni Hūgarie Cancellarius. In latere regis LVdo uici obuā Cardinali noīe patris & patruī missi, benigna & pulchra oratōe suscepit. Ipse uero Cardinalis humanissime respōdit. Aderāt hic utriusq; Regis pceres & p̄siliarii, Epi & nobiles, ac summo cū honore ipsum q̄ honorificentissime usq; ad hospitiiū p̄dixerūt cū ingēti tubarū sonitu ac plausu. ¶ Sequēti die hoc est. xxix. Martii, ingressus est urbē reuerendissimus Cardinalis Strigoniē. Thomas legatus de latere: cui & d. Cardinalis Gurcen. cum oīi curia sua (ductabat aut electā nobilitatē Austriae & Stiriae) & utriusq; regis

pceres occurrebāt. Ipse sexingētos habuit equos demptis curribus, magna undiq; facta sunt cerimoniarū (quādoquidē maior pars oīs ætatis humanæ, in iis conterit) occurrebat, & clerus cum pueris & reliquiæ sanctorū deferebant obuā tanq̄ metropolitano.

¶ Prima Aprilis, quæ erat solēnis illa dies Palmarū, oībus Christianis uenerāda, Cardinalis Strigoniē. in ecclesia maiori diui Martini p̄ntibus tribus Regibus & Annæ reginulæ sacerdotale expleuit officiū, cum ceremoniis debitis, ac cū indulgētiis plenariis. Cardinalis aut Gurcen. huic officio interesse nō potuit aduersa ualitudine detentus: alias uniuersa nobilitas erat cōgregata.

¶ Altera die iterū uenerunt in hoc tēplo tres Reges cum Cardinalibus ambobus. Strigoniē. celebrauit officiū de spū sancto, quo finito, admonita est plebs per Suffraganeū Strigoniē, ut deuotissime pro p̄cordia Cæsaris & Regum deo supplicaret, lingua Latina, Hungarica, Boemica, & Alemanica, p̄nuntiata sunt interim indulgētiæ plenariæ.

¶ Recta inde uia tres Reges, duo Cardinales, Archiep̄i & Episcopi pceres & cōsiliarii in domū regis Hungarie p̄fēti sunt. Et factō magno cōsilio Cardinalis Gurcen. oblaris litteris suæ credentiæ de more. latissimæ & p̄fusissime cur & ob quā causam uenerit, in summo silētio locutus est bene audientibus Regibus & p̄siliariis Cæsaris, ac utriusq; regis, qui omēs erant plus quinquaginta. Cui finita oratione benignissimæ simul & elegātissimæ respondit Cardinalis Strigoniēsis. durauit hoc consiliū ad horam circiter secundam post meridiem.

¶ Tertia Aprilis Cardinalis Gurcensis comitāte ipm curia sua & pulchra nobilitate uenit ad hospitiiū regis Poloniae, qui ei egressus obuā humanissimā ipsū excepit in plateis, ac ubi ambo in præsentiā p̄siliariorū resederūt. Cuspianianus iussus lras Cæsaris cū quadā salutatiōe obtulit breuiuscula, ambo de hinc mutua colloquia sed nō diu fecerūt.

¶ Eodem die uenit triste nuncium de obitu illustri dñs Bartholomei de Munsterberg qui a Cæsare festinās ad hūc puentū, in danubio haud longe a Hamburgo ab fluctibus obrutus submersus est. Quod in primis affectu VLADISLAUM regē & in lachrymas excitauit. Deinde Cardinalē Gurcen.

qui cum unice amabat utpote uirum bonū & strenuū. Ex cuius morte quidā male de futuro conuentu augurabant. Nam & pridie magnificus Ioannes de Mefferitz capitaneus Morauiae, qui etiā saepius orator in hoc negotio fuit, subita morte expirauit. Et Vitus de Furst qui regem plurimū ad hunc conuentū sollicitauit. Viennae mortem oppetiit. Ita tres Oratores sese ex iis negotiis liberarūt, & superum conuentum adierunt.

¶ Hinc iterum in hospiciū Regis Hūgarie conueniūt, oēs hii principes, & tractatū incipiētes, inueniūt rem esse morosam in tanta multitudine per tot suffragia esse consulendū redigūt itaq; ad minorē numerū singulorū Regū p̄siliarios Et d. Cardinalis Gurcen. accipit secum cōsiliarios Caesaris, d. Ianū Mrazii. Laurentiū Saurer uicedñm Austriae. Cuspini anū doctore, & Gabriellē Vogt secretariū Caesariū. Noīe uero Regis Hungariae erat Cardinalis Strigoniēsis. Archieps Colocen. Epus quinq; cedesienfis. Rex aut Poloniae misit Petrum episcopū Premisliē. Christophorū Schidlouiczki Cancellariū, & Palatinū Vilne. Nicolaum.

¶ Hii quoties articuli p̄positi fuerūt referebāt ad Reges, Sed plene cōcordari nō poterāt, licet plerosq; dies cōsumerent, & consilium in tertiam usq; horam post meridiem saepius pertraherēt.

¶ Undecima Aprilis institutus est ludus pro cursu equorū. Primus brauiū accepit argenteū deauratū poculū. Secundus pannū aureum pro ueste. Tertius simplicē pannū pro tunica. Cucurrerūt undequadragea equi uelocissimi & pulcherrimi, sed Georgius comes Zepulicē. omnes praecessit.

¶ Visa est hieres memoratu digna, quidā Moschus insidebat equo turco, & de more ducebat alterū in manu dextra cum aut uehementissime curreret cū ambobus equis, salit ex uno equo in alterū, in medio cursu, semp alterū manu seruās, ne discurreret, erat pulchrū spectaculū, corā Regib⁹ & Principibus. Nam tres Reges egrediebant pulchro ordine. Similiter & Cardinalis Gurcen. ac oēs ep̄i, cū uniuersa nobilitate. Moschi tum etiā ac Tartari artem suam iaculandi sagittas in aerem miro ingenio ostentabāt.

¶ Duodecima Aprilis, p̄cluserunt iterum quadā esse renūtianda Caesari. Et ideo data & accepta salute cum summa

reuerētia, & post exhibita munera regia. Cardinalis Gurcēsis Posoniū relinquit cum prius ex suis p̄cipui aulici. Frater eius Vterinus Ioannes Lang. Magister domus Ioannes Schenk. Wolfgangus de Keutschach. & Cristofferus Graff de Rattstat. In die paschae, expleto diuino officio, quod a Cardinale Strigoniēsi celebrabāt, essent militari cingulo & honore ornati a tribus Regibus, in tanta diei festiuitate.

¶ Reuersus Card. Gurcen. Viennā, mox duos p̄siliarios Caesaris d. Vilhelmū de Rogndorf, & Laurētiū saurer uicedñm p̄positū mittit ad Caesare, q̄ licet q̄tuor dieb⁹ ascēderint festināter Angustā usq;, tarde tñ fuerūt sūt, ob negocia emergētia quotidie, & iteri urbs Posoniū sopinato & subito icēdio pl⁹ media p̄buris

¶ xi. Maii d. Card. Gurcen. cū sex caesareis p̄siliariis d. Marquardo de Stein p̄posito Bābergēsi. Vilhelmū de Rogndorf. Iano Mrazii. Laurētio uicedño, Cuspiniano & Gabriele Vogt secretario, iteq; in nauī descēdit Posoniū ad utrūq; regē, tractatur⁹ & p̄clusurus tā matrimonia, q̄ fœdera pacis & p̄cordiae. Et licet clā sine p̄opa itrare uellet urbē. Mox tñ certiores facti Antistites & p̄ncipes, Ludouicū Regē eduxerūt Cardinali obuiā cū oī utriusq; regis familia. Card. etiā Strigoni. q̄si oīa neglexisset, festinabūd⁹ circa portā urbis cū oī sua familia occurrit. Siliter & alii ep̄i & archiep̄i somno excitī obuiā prodierūt.

¶ Septē hinc dieb⁹ ardue disputatū & tractatū est de singulis & maturā oīa deliberata: sunt in articulos redacta & scripta, ac ultro citroq; p̄sitata. Nūc enim consiliariū utriusq; Regis in hospicio Cardinalis tractauerūt & p̄sultauerūt. Nūc uero Cardinalis Regē Poloniae adiit, & secretius quadā amoris arbitris tractauit nūc uicissim dñm Cardinale de suis negotiis sollicitant. Nulla quies, nullū oīd, omnia labore plena erant.

¶ xx. Maii mane a septima hora usq; in primā post meridiē. uterq; Rex cū duobus Cardinalibus & cōsiliariis deliberarūt, & deliberatis oībus in p̄sentia p̄siliarioꝝ Caesaris & amborū Regū, articulos legi fecerūt, qui fuerūt ipsoꝝ manibus subscrip̄ti & sigillis muniti, cum omni fauore & plausu.

¶ Sequēti die Rex Hūgarie instituit cōuiuium regale, quo regaliter & opipare accepit fratrem suū Regē Poloniae, Cardinale Gurcen. & p̄atos sex p̄siliarios Caesaris. ¶ Reuersus Viennā Card. Gurcen. xxiii. & xxv. Maii exiuit ut p̄locuta Caesari narraret ipm̄q; adduceret. Interim ambo Reges nō sine ingēti fastidio longā morā traxerūt in Posoniō p̄ totū Iuniū, licet crebro mitterent litteras, nūc a Caesare, nūc a Cardinali Gurcēsi,

quas uicēdīs ut est suarum rerum diligēs exequutor, & nocte & die mox Regibus transmisit, ut impatientiā eorum leniret crebris litteris mittendis.

¶ Sed non cōtenti reges q̄ Cardinalis iuisset ad Cæsarem miserunt ambo, oratorē Hieronymum Balbum prapositū Posoniē. ut per eum intelligerēt si Cæsar esset uenturus necne. certo. Is Cæsare in Insprugk apprehēdit, sed responsū in Rottzburg ab eo accepit. Subsequutus est hūc alius Orator Regū (tā impaciēter longā hanc morā tulerunt) d. Protefila⁹ de Schmihau Boemus, quē Cæsar secū detinuit.

¶ Post hunc alii duo missi Nicolaus Ceculus Hungarus & Petrus Polonus, milites ab utroq; rege ad Cæsarem, ut ei⁹ aduētum sollicitarent. Quibus honeste expeditis, promisit se uenturū: & ut bono animo essent Reges, eosdem litteris & respōsione hortatus est fraterne & q̄ humanissime

¶ Vbi ergo Reges iam animo firmati, aduentum Cæsaris crediderunt honestatis & emerendi fauoris gratia. Oratores sex, singuli tres insignes uiros miserunt Rex Hungariæ Episcopū quinq; ecclesiē Georgium. Ladislaum de Sternberg Cancellariū Boemiæ, & Moysen de Buslai magistrum curiæ. Rex Poloniæ item tres. Episcopū Ioannem Posnaniensem d. Lucam capitaneū regni Poloniæ, Cristophorum Schidlouitzki Cancellariū, qui Viennā ingressi sunt, & equis pene quingentis phaleratis, & more suo ornatis, comite & eleganter sexta Iulii, cum antea Casimirus Marchio Brandenburgē. cum Comite Bertoldo de Hennenberg cum equis centum & quadraginta sex cataphractatis & nobilissime armatis a Cæsare præmissus urbem introisset splendissime ornatus cum Pinnulis, armis, simul etiā cū uexillis albis, paruis ac maioribus, & Thomas Fugs cum centum quingenta equis bene armatus more Germanico. Ioānes Iacobus itē de Landau, cum toridē. Et alii multi nobiles ac aulici, qui Cæsarem præuenerunt & ibi eum expectarūt.

¶ Octaua Iulii rediit Cardinalis Gurcē. cū Archiepiscopo Brāmensi d. Cristophoro, ducibus Bauariæ Guilhelmo ac Ludouico, Duce Alberto de Meckelburg, Duce Vdalrico de Vitrtenberg. Quibus ad ripā Danubii occurrerūt. Ioannes Episcopus Ratisponensis palatinus Rheni. Episcopus Patuensis Vigileus, qui pridie aduentarunt, & quorundam

Principum Oratores ac Legati.

¶ Decima Iulii Cæsar circa horā noctis decimā Viennā sine pompa ingressus est. Cum biduo fere quiescisset fatigatus ex itinere in castro quodā circa siluam Viennensem, cui nomen est Hecking.

¶ Vndecima Iulii Cæsar præfatos sex Oratores Regum in Arce Viennensi audiuit in præsentia principū & p̄siliarioꝝ & Episcopus quinq; Ecclesiensis, longa oratione Cæsarem pro expeditione contra Thurcos cohortatus est amplissimis uerbis. Quibus benigne Cæsar per doctorem Petrum Mottā Hispanū respondit breuiter ac simul eleganter, illisq; dimissis iussit corpora sua curare ac in hospitio redire.

¶ Duodecima Iulii uocatis in Arcem Oratoribus, eos absoluit ac abire iussit, sunt autē cum summo honore per Episcopos ac principes extra portam deducti q̄ honorificentissime sequenti die mane, hoc est. xiii. Iulii.

¶ Eodem die Cæsar ad excipiendos reges, misit obuiam oratores suos Archiepiscopū Brāmensē Cristophorum, Marchionem Casimirū. Vilhelmum de Rogendorff & Cuspinianum Regi Hungariæ, qui. xiiii. die Iulii inuenerunt Regem Hungariæ Vladislaum cum liberis suis in quodam castro Kortsee cui adiacet uilla prope Danubiū & facta salutatione mandata sua exequuti sunt, inuitarūtq; ut Viennā ueniret.

¶ Similiter ad Regem Poloniæ Cæsar misit Oratores ad Hamburgum (illie enim traiecerat Danubiū. Rex Poloniæ ut erat ordinatū, quo expeditius æqui & currus Danubiū in diuersis uadis superarent) Ducē scilicet Bauariæ Vilhelmum: Episcopum Labacēsem Cristophorum, prepositum, Balthasarem mercklin de Valdkirch, & Mraxii qui similiter ut superiores exequētes sua mandata. Regem nomie Cæsaris exceperunt ac inuitarunt.

¶ Decima quinta Iulii exiit Viennā ac prodiit obuīa Cæsar Regibus, in lectica adornata, instructissimo & electissimo exercitu cū multis equis cataphractariis, cum splendidissimis militibus, ac nocte quinq; miliarib⁹ a Vienna in castro quodam Trauttmansdorff pernoctabat. Cum Rex Hungariæ in oppido Prugk prope Leyttā fluiuium. Rex uero Poloniæ in Hamburgo eam noctem consumeret.

¶ Nocte fere media uenit Cuspinianus ad Regē Hungariæ a Cæsare missus, qui dabat ordinem conueniēdi, ne fieret confusio. Iussus est Rex manere in sua lectica. Nam & ipse quoque uehebatur lectica quam Cæsar pulchre adornatam cum optimis equis Regi donauerat pridie. Et reuersus iussus est a Cardinale Gurcen. ire ad Regem Poloniæ ut idem ei narraret, quæ repperit in capō haud lōge a tētoris quæ illic extensa erant. Arbitrabantur enim nonnulli Cæsarem id quod maxime recusauit, disputatur, de præloquutis in tētoris aut sub diuo. Cæsar aut arborem excelsum iussit figi in planiciem latam, quæ poterat a longe conspici, sub hac uoluit conuenire Reges. Et quasi fœlici captato augurio sub diuo aperte uoluit alloqui fratres Reges & eos salutare ac mutuis complexibus exoculari.

¶ Mane itaque horā circiter sextā. xvi. Iulii egressus est Cæsar cum omni suo exercitu a Trauttmansdorff ad locum illum designatū, in planitiā quadā, iuxta syluam cui nomen est patria lingua Hart, hic erat collis intumescēs aliquātisper a dextris sylua, a sinistris uepribus ac modicis spinis sparsus monticulus, ab hoc descendens Cæsar poterat tam ab Hungaris quā a Polonis latissime spici, armis illucescentib⁹. In meridie p̄fertū iaculāte sole radios uibrātis in exercitū. ¶ Processit aut hoc ordine Cæsar. Capitaneus Nouæ ciuitatis Melchior de Mansmunster in equo cataphractato, & sin armati & rubeis uestibus induti, ipsum sequentes, ducebat aciem, quem sequebant in primis aulici & familiares Cæsaris inermes ac prouinciales, ceteriq; nobiles. Et quod ad hoc spectaculum concurrerunt, ciues & mercatores sed ornati & bene uestiti sed elegantes, alioquin excluderant & reiciebantur. Multi aureis torquibus redimiti & uariis monilibus conspectum reddebant ameniorem. In singulis membris quinq; equitabant, hos sequebat dux Vitrtenbergen. familiares, armati & sagittarii. Necnon d. Reueren dissmi Cardinalis Gurcen. aulici, sine armis quidem sed honeste uestiti, fuerunt circiter octingenti.

¶ Pulchra de hinc serie progrediebantur equi Cæsaris tredecim, quos tredecim pueri equitabāt, nigro ueluto uestiti perq; elegantes.

¶ Post quos egtabant Erhaldi suo peculiari habitu amicti

cum duodecim Tibicinibus, & duobus Tympanis magnis.

¶ Tum sequebantur anstites Archiepiscopus Brāmensis Christophorus, ex domo ducū de Braunschweig. Episcopus Ratisponensis Ioannes ex domo Palatinor. Episcopus Patauensis Vigileus. Episcopus Labacensis Christophorus, dux Bauariæ Ludouicus. Dux de meckelburg Albertus.

¶ Post hos succedebant Cæsaris laritores cū albis uirgis in manu de more p̄cedentes Cæsaream Maiestatem.

¶ Tum ferebatur in Lectica Cæsar: quæ panno purpureo de scarlaco & nigro ueluto, forma quadrata, erat cooperta eodem habitu pueri & seruus, qui equos ducebant.

¶ Prope Lecticā in latere dextro Cardinalis Gurcen. habitu suo ornatissime egtabat. In sinistro Orator Regis Angliæ. Multi uero nobiles, omnes ueluto nigro uestiti de equis descendentes pedites circa Lecticā ambulant. Hos sequebantur in equis pariter nigro ueluto uestiti aulici p̄ceres. Vilhelmus de Rapoltstein Magister curiæ. Ciprianus de Serenstein Cancellarius. Iacobus Villingier Thesaurarius. Ioannes Schnaydebeck Austriæ Cancellarius. Et consilarii & Regentes Iacobus fucatus. Balthasar Mercklin præpositus in Valdkirch, Marquardus de Stein p̄positus Bambergē. Melchior phuntzing præpositus Nurenbergē. cum fratre Vdalrico præposito, & pluribus consiliariis & aulicis Cæsaris qui omnes sericeis uestibus & torquibus aureis ac p̄ciosis monilibus erant compri & ornati.

¶ Tandem ornata phalanx splendidissime incedebat tota armis cooperta, cū tybicinib⁹ & tubis duatilibus. Præibat cum equo cataphractato Leonardus Rauber Cæsaris Marschalcus, ducens secū familiares nigro habitu uestitos quibus rota in brachio pro insigni erat, auream ipse uestem supra arma gerens. Tum serie pulchra sequebantur Vilhelmus dux Bauariæ creus totus cum equitibus suis, suo peculiari colore uestitis, qui Canem in Brachio pro insigni ferebant. Hinc Casimirus Marchio Brandenburgē. in equo cataphractato, ueste aurea & rubea, cum electissima familia quæ rubeis uestibus erat ornata & pluribus aureis catenis ac præciosis pinnulis cum gemmis ac monilibus. Penes eum erat Bertoldus Comes de Hennenberg, & nobilitas Franconiæ insignis, equites cuspidēs albis uexillis

paruis ornatas, duo pueri. Alba uexilla lata & pulchra. Sub
sequebatur deinde Comites, suo quisque colore ornatus sed
cataphractatis equis. Comes Georgius de Montfort. Co-
mes Georgius de Schaunberg. Comes hoyer de Mansfeldt
Comes. n. de Vesterburg. Comes Ioannes de Hardeck qui
mirum in modum Margaritis & Gemmis adornatus resple-
debat, coopertus erat equus gemmis & perlis & superbis-
sima incedebat. Dehinc nobilitas Austriae supra Onasum
electissimo instructa exercitu subsequebatur. Cataphracta-
riis similiter equis Volfgangus forger Capitaneus in Lyntz
Sigismundus Ludouicus de Polham. Ciriacus de Polham.
Rudolfus & Sebastianus fratres de Hohenfeld. Ioannes Ia-
cobus de Landau. Thomas fugs, qui omnes erant excellenter
ornati. Et agebant equos plus quam octingentos. In quibus
erant cataphractarii. lxxx. circiter. Hoc ordine incesit Ca-
sarea Maestas & ubi appropinquauit arbori terrae infixae
circa iactum Bombarde.

Accesserunt reges propius cum suis cateruis & militibus
qui more suo erunt simul ornati. Hos antecedebar immen-
sa multitudo Hussaronum qui uexillis bipartitis rubeo &
albo colore praebant.

Subsequebantur Moschouite siue Moschi, ceruleo colo-
re uestiti, cum albis longis pileis ac arcibus armati. Tum
Tattari, in quibus multi captiui, cum tubicinibus suis de qui-
bus superius scripsimus qui sonabant horrendum.

E regione seorsum immensa multitudo Hussaronum qui
Regis Hungariae erant, pariter de more suo albis & rubeis
uexillis armati.

Quos succedebant utriusque regis Tibicines in aera usque
clangentes more Germanico ornati & uestiti, cum Tym-
panis sonoris.

Tum incedebant ornatissime instructi uestibus & torqui-
bus aureis & equis phaleratis multo argento domini barones
ex Hungaria & Boemia. In quibus erat marchio Bradebur-
gensis Georgius frater Casimiri habitu Hussaronum. Dux
Carolus de Munsterburg, tres fratres de Schmilhau. Ambro-
sius Sthercko, Michael Paluci magister cubiculariorum, Petrus
Carlaczki, Franciscus ortzag de Gotz, banus Nandoralben
et Emericus ortzag magister cubiculariorum Regis Ludouici.

Ioannes pethen de Gerse magister curiae serenissimorum libe-
rorum, Stephanus perenni, Ioannes bornamissa, Moses de
Bullai cum filio Ladislao, magistri curiae. Ladislaus de Caniza
Ioannes Banffii de Lyndua, pincerna Regis. Ioannes Doczii
cubicularius Regis, & plerique alii nobiles ac magnifici ex
Hungariae & Boemiae regno, qui mihi magis de facie, quam no-
minibus sunt noti, quandoquidem nomina horum uix memo-
ria teneo quia difficile scribuntur haec nomina.

Post hos sequebatur Ludouicus Rex iunior aurea ueste
rubea iter texta purpura ornatus, capillis extensis bireto ex
ueluto fusco capite reclusus, pulchro & phalerato equo insi-
dens, quem undique cingebant ex utroque regno Barones & do-
mini pedites incedentes ad obsequium.

Comitabatur hunc regina soror eius Anna, aurea ueste
& pulcherrima torque mirum in modum multis gemmis &
monilibus ornata, quae in amplissimo curru deaurato ac
ymaginibus exornato, octo equis candidis trahebatur, quam
multi etiam nobiles pedites cingebant undique. Inter quos
erat marchio Georgius Brandenburgen. & Comes Petrus
de Posing, qui de equis descenderant pedites.

Tum rex Poloniae Sigismundus purpuratus & serico pi-
leo reclusus pulchro equo ualhebatur, undique nobilioribus
proceribus amictus, qui pedites circumdabant ipsum, uesti-
bus & ornamentis splendidi.

Postremo rex Hungariae, pariter ut Caesar, Lectica sere-
batur, quae ueluto rubeo nobilissimo erat cooperta, quem
admodum pueri qui hanc cum equis gestabant, haec nuper erat
donata regi a Casare cum equis & instrumentis.

Aderat hic ingens prelatoz & procerz caterua ex Hun-
garia Archiepiscopi & Presules, Cardinalis Thomas Stri-
gonien. Archiepiscopus Colocen Gregorius. Quinq; ecce-
sien. Georgius. Ladislaus Vacien. Michael Posnien. cum
Suffraganeis, Praepositis, & Archipresbyteris multis. Ex Po-
lonia Mathias Vladislauen. Ioannes Posnaniensis. Petrus
Premisliensis, cum capitaneo, Cancellario, Thezaurario, pala-
tinis & Veuodis quos superius nominaui, spectabilis & ele-
gantissima caterua.

Undique strepitus & hinnitus equorum audiebatur, tubarum
concentus, tympanorum sonitus, Spectaculum sane dignum,

quod omnis mirabatur posteritas.

¶ Cæsar ut appropinquare uiderat Reges, misit cooperimentū Lethicæ deponi quo palam ab omnibus uideretur & aperte omnes aspiceret: data dextra Regibus & Regina perq̃ concinne inquit. Hæc est dies quā fecit dñs gaudem⁹ exultemus & letemur in ea. Rex item Polonia respondit. Utinam felix ac faustus sit ille noster puentus uniuersæ rei publicæ Christianæ. Paucula uerba in similē sententiā Rex Hungariæ proloquutus, quæ uix sine lachrymis efferre potuit. Ludouicus ut erat institutus ex equo sumā cū reuerentia Cæsari dixit & tanq̃ patrem salutauit, nec auertere faciē a faciē Cæsaris potuit, quasi aspectu nō posset saturari. Regina in curru surrexit, nam altus erat, & obseruantia in Cæsarem uerbis uultu & gestis ostendit.

¶ Fuerūt tū nōnulla disputata ab iis qui inuitus ibant Viennam & aliqua mora facta est, donec Cæsar iuitatis principibus ac Regibus iussit secure secū migrare Viennā. Rex aut Polonia ut est sumæ dexteritatis princeps suis & Hūgaris dixit, Sub p̃sidentia Cæsaris, quē mihi multi grauissimū hostē p̃dixerunt, huc ueni, sub p̃sidentia ipsum sequar Viennam, quisquis mihi p̃sudit me sequar, si quis timet remaneat. Fratresq̃ cohortatus Regē Hungariæ ut tuto simul ueniret, qui alioquin Cæsare semp̃ amauit, incūstanter Viennam eundū esse cōcluserunt. Cæsar intelligēs tam p̃mptā Regis Polonia in se uoluntatē, hic inquit rex me cōpellit ut quq̃ uros siue bisontes amore eius in uenationē uideā.

¶ Dissoluta conuētiō forte post horā cum mediā. Itum est ad uenationē capti aliquot cerui, iterum ingens excitus est tubarū clangor. Plures enī erāt tubicines, tot Regum principum ac p̃sulum.

¶ Ordinātū est ut Rex Hūgarie cū liberis irer Tranttmāsdorff ubi priore nocte Cæsar decubuit. Cardinalis Strigoniensis ad sanctā Margarethā, ceteri episcopi ac p̃ceres ad Suadorff. Rex uero Polonia cū suis decessit ad Entzeldorff Cæsar ad Laxendorff cū Cardinali Gurcen. Multa sunt castra & uillæ adiacētes, quæ familiares utriusq̃ regis capiebant, pars uero Viennam petebat ut hōspicia disponeret. Erat dies ille calidissimus & amoenissimus, p̃ huiuscemodi p̃spectaculo apt⁹, licet mane pluuia minaret nubecula q̃dā.

¶ Sequēti die hoc est. xvii. Iulii Cæsar ex Laxendorff, uersus oppidulū quoddā uenit cui nomē Schuechat, operiēdo illic reges. Rex Polonia citius, tardi⁹ rex Hūgarie uenerat. ¶ Ingrediebant̃ toto die Viennā currus quadrigæ & bigæ Hungarorū & Polonoꝝ, uehebant̃ multi in currib⁹ illis uelocibus, quibus nomē est patria lingua Kottschī, magnaq̃ oīm fuit expectatio illius ingressus tot Regū ac principū. Sed ne oīm careret felicitate suborta est pluuia, q̃ paulatim incepit & primū tenuis, tota dehinc p̃cne die durauit.

¶ Ex urbe sunt obuiā egressi Cæsari & Regibus, Electissimī pedites mille quingēti, quorū magna pars rubeis uestibus decorata fuit, ex ciuib⁹ & filiis Viennensiu, quos p̃ceserunt in equis sex Senatores armati. Hos urbs Viennensis, ante Cæsaris aduentū diu in eius honorē p̃ordinauit. Post hos trecēti alii pedites, quos Cæsar ex imperio huc p̃miserat fere omnes lanceati, pauci secures. Aliqui Bombar des manuales gestabāt, sed electissimi erant omnes & singulari ordine decori.

¶ Ad portā urbis usq̃ egressus est uniuersus clerus. Primū quattuor ordines mendicantiū. Canonici regulares apud sanctam Dorotheā. Monachi ordinis sancti Benedicti, qui oēs reliquias sanctorū deferebāt. Exinde parui scolastici ciuium Viennensiu liberi in magna multitudine, singuli deferebant uexilla cum armis & insignibus, hii arma imperii aquilas, hii insignia Regis Hungariæ, hii insignia Polonia hii insignia Boemie. Illi arma Austria, illi Burgūdiæ, hos seq̃bant̃ sacerdotes seculares singulorū tēploꝝ urbis Viennē.

¶ Tum immēsa multitudo studentū studiū generalis Viennē. primū scolares, post hac baccalaurei, dehinc magistri, tū doctores singularū facultatū Medicæ, Iuridicæ, ac Theologiæ. Postremo Rector uniuersitatis doctor Theologiæ Christophorus Kulber.

¶ Egressa sunt etiā oīm artificū collegia, q̃ Zeche uulgo dicunt, singulæ cū uexillis ac cereis q̃ numero sunt sexaginta circiter omnis generis artifices, qui uspiam in una ciuitate reperiri possunt. Fabri lignarii omnis generis. Fabri ferrei item omnis generis. Seratores, Fibulatores, Acufices, & qui ferrum ac cuprum, & qui aurum argentūq̃ fabricāt. Ze-tarii & qui pectines faciunt. Fullones, Pileatores, Pistores, Molitores, Piscatores, Lanii, Cerdones. Sutores, Sartores,

Phitigiones, Calceatores, Infutores, Vinitores triplici ordine, Calones, Aurige, Carbonarii, Pelliones, Venatores, Pannifices, Figuli, Opsonarii, Ratores, Rotarii, Mefarii, Tornatores, Balneatores, Funifices, Chirothecarii, & qui peras ac marsupia psumunt, Fusores, Gladiatores, Tinctorum, Pictores Lapidum, & Lathomii, Muratores, Coriarii, Sufferratores, & id genus alii opifices qui latinis uocabulis uix exprimuntur. Pluuia autem effecit, ne oēs ordine pulchro ingrederent urbem. Nam quā inualuit & multos coegit relicta statione sua ingredi. Preterea interuenerat currus qui iter aliorum impediebāt, tñ nihilominus post quā horā ingressa est primū familia Card. Gurcen. Deinde ducis Bauariæ Vilhelmi circiter centū sexaginta bene armati. Post Hussiones, tum tibi cines, dehinc Casimirus Marchio cū comite de Henneberg ac suis familiaribus. Tum equites lanceati dñi Vilhelmi de Rogendorff, & familiares Leonardi Rauber Marscalci. Post hac familia Cæsaris Comites pñominati, de Montfort, de Schaunburg, de Mansfelt, de Vesterburg, de Hardeck, qui oēs ut supra scripsimus fuerūt elegātissime ornati uestib⁹, gēmis aureis torquibus & monilibus. Hos sequebantur nobiles utriusq; Austriæ cum trecentis & quinquaginta equis. Et iohānes Iacobus de Landau cum nonaginta, ac Thomas Fuchs cum centum quinquaginta, & alii plures. Tum ingressi sunt urbem Hussiones cū equis testis, & Moschi sagittarii cū suis tubicinibus ac Tattari. Post Hūgarici cū suis uexillis ut scripsimus, Tum habitu Turcali quidā rubeis uestibus uestiti, familiaq; utriusq; Regis ac Eporum principūq; qui nūerari nō poterāt, q̄ pluuia ordinē destruxit. Nūc em̄ Alemanni, nūc Hungari, nūc Poloni, nūc Boemi nūc Moschouitte & Tattari, p̄miscue ingressi sunt. Quāuis certe magn⁹ undiq; ornatus uisus fuit. Multi pueri uisi: qui brachia perlis onusta gesserūt. Multi Poloni habitu germanico uestiti, a nris nōsci nō potuerūt. Diuersus post habit⁹ uisus est, & magna caterua equitū regis Poloniæ, sed imixti & Germani, qm̄ Ludouicus dux Bauariæ cū suis adequitabat. Iterū Hussiones Hungarici & tubicines hūgarici, post equi Cæsaris, & xiiii. illi pueri quos superius scripsimus nigro ueluto uestiti. Leonardus Rauber Cæsaris Marscalec⁹ in equo cataphractato, quē pone sequebantur Archieps Bremensis. Epus Pataviensis, epus Labacensis, epus Kyemens. Epis-

copi quoq; Hūgarici prædicti Colocensis, Quinquecelesiensis, Vacensis. Et Polonici Vladislauensis, Posnaniensis & Premisensis. Ludouicus dux Bauariæ, & Vdalricus dux Virttēbergensis. Subsequebantur oratores summi pōtificis, Episcopus Veltrensis, & regis Aragonū. Post duo ministri Cardinaliū, quos uulgo Macir appellamus, qui scepra horū deferēbāt. Tum Cardinales Strigoniens. & Gurcen. simul in rubeo habitu cardinaliū, Strigoniensem tanq̄ Legatū, de latere pcedebat quidā sacerdos cū cruce argētea deaurata, undiq; cingebantur ambo suis parasfrenariis & ministris.

Hinc ante Reges, primores pñiliarii ex utroq; regno, optime ornati, Tum Cæsaris Ethaldi cū tubicinibus optimis. Hos sequebantur duo Reges SIGISMUNDUS Poloniæ a de xtris, & LVDOUICUS Hungariæ & Boemiæ a sinistris, cincti baronibus & nobilibus qui pedites circa eos ambulabāt. Hinc Cæsar & Rex Hungariæ duabus lecticis ferebant, & multa nobilitas circa hos ambulabat optime tam uestibus q̄ monilibus ornata.

Deinde ANNA filia Regis uehebat in pulcherrimo deaurato curru, in quo octo candidi equi incedebāt. A latere eius equitabat Marchio Georgius, & comes Petrus de Posingen. Currū antecedeat d. Protessila⁹ de Schmihau mag⁹ domus cū fratre. Sequēbat hūc alius currus deauratus, cū sex niueis eqs. Et quattuor alii currus in singulis quattuor equi uni coloris, repleti uirginib⁹ & matronis q̄ Regiæ seruiebat. Comitabantur octuaginta equites bene uestiti in diuersis coloribus uiridi croceo & fusco familiares Marchionis Georgii, post quos multi currus, uarii equites sine ordine, nā pluuia creuit & quisq; hospiciū quærebat iam madidus, necesse ideo fuit ordinem interturbari.

Quādo iam Cæsar cū Regibus attigit templū sancti Stephani, p̄teriens arcū domus in qua quotannis solēt ostēdi reliquię sanctorū. Stabat in sūmitate huius Antistes Vienn. Georgius, in habitu epali cū plerisq; sacerdotibus & dicēs quasdā orōnes, dedit bñdictionē Regibus & principibus. Capella autē Cæsaris p̄cinne cātabat suauissimis cōcentibus canticū illud, Te deū laudamus. Ascenderunt itaq; simul ad arcē. Sed Rex Poloniæ declinauit ad sinistrū & in hospiciū suū, insignē domū quæ uulgo lepore domus dicē diuertit. Nam Rex Hūgarici cū liberis recta uia ingressus est arcem.

Cæsar aut per ortū intrauit. Oībus em uiribus Cæsar laborauit ut summū honorē regibus ostēderet. Nec illis unquā pepercit expensis, ubiq; sollicitus & circūspectus.

¶ Durauit hic ingressus horis duabus & numerati sunt equitum qui in ordine intrarūt, tria milia quingēti, præter hos qui passim & sparsim ingressi sunt, qui plures fuerunt sexingentis. Nimirū pulcherrimus ingressus & raro uisus, etiā in pluribus sæculis, si nō pluuia ordinem cōturbasset: & hanc solā fœlicitatem abstulisset.

¶ Decimo octaua Iulii quicuerūt: sed Cæsar qui parū quietem habuit, undiq; anxius & sollicitus aptis cistis suis thesauros suos recognouit quos p̄ciosissimos aduexerat. Regiq; Poloniæ. Regi LVDOuico ac ANNæ sorori, primū nobilissimū pannū aureū, hætenus raro uisum, singulis p̄ ueste amplissima muneri mittit ut eodē habitu oēs incederēt.

¶ Decimanona, mane circiter octauā Reges simul cū Cæsare in arce pueniunt cū suis p̄siliariis, & locatis tribus sellis ornatissimis quib⁹ duo Reges, Cæsar uero in medio sedit, LVDOuicus aut a latere patris regis Poloniæ. In fenestra duo Cardinales, Tum Oratores summi p̄tificis ac Regis Aragonū. Tum Archiep̄i & Episcopi utriusq; Regis, deinceps procures regni Hungariæ, Poloniæ, ac Boemiæ. A dextris principes & p̄siliarii Cæsaris, erāt oēs plus centū. Occurrebat mihi aspectus, q̄lis olim Senatus Romanus ex centū patribus fuit, Vbi factū est silētium, Cæsar loqui incepit, & præter oīum expectationē Reges ita cōmouit, ut eos sibi maxime deuinciret. Gratias em illis amplissimas egit q̄ tam morā tā paciēter tulissent donec aduētare. Licet hoc deo acceptū referret qui uoluisset eos tādīu expectare quō ad cōuenirēt, pro cōmuni uniuersæ reipublicæ Christianæ cōmodo & trāquillitate, deinde aduersus impios turcos p̄ sumēda expeditione prudētissimæ loquutus, de mō & uia, & nōnulla alia, quæ nūc referre importunū est. Tota autē fere hora loquēbāt, nō tam honeste q̄ prudētissime, oīum in se ora atq; oculos conuertit, eosq; ita demulsi, ut multi qui nō boni Cæsariani fuerint, sed ab eo multum alienati, iam se submitterēt palāq; faterent: eam humanitatē, prudentiā ac dexteritatē nunq̄ in Cæsare ac tanto principe expectasse. Aperteq; Cæsare extollebāt, ac eminetissime laudabant, nō tam eius egregiæ res gestas sed singula dicta

factaq;. Vbi perorauit Cardinalis Strigoniēns. utrūq; regem adiens, & simul Colocēns. Item Quingecēsiensis ut ab eis, quid respondendū foret, intelligerēt. Ac mox de hinc Cardinalis Strigoniēns, amboꝝ regū nomine respōdit elegantissime, ut homo est raræ prudentiæ & doctrinæ. Iussus est hinc a Cæsare Cardinalis Gurcēns. ut uerba faceret, qui etiā elegantissime diu loquutus corā Cæsare, Regibus, & uniuerso Senatu, & reuera potuit hic Senatus cōparari centū patribus Romanis, dum olim Roma floruit, tam honestus erat Senator ac principū aspectus, dimisso Senatu quisq; in ædes suas diuertit.

¶ Eodem die post cenā hora sexta facta est chorea in arce, iussit Cæsar ut singuli Reges quinquaginta tantū secum afferrent uiginti quinq; spectatores, & totidem qui choreas ducerent, ne ex multitudine nimia fieret perturbatio, sed Principes indiscriminatim cū suis irruerāt. Et maxima præter spem puenerat multitudo, licet omnes ianuæ diligentissimæ custodirent. Fuit autē hæc chorea instituta, ut dñā MARIA Archiducissa Austriæ filia Regis PHILippi, & Cæsaris neptis, susciperet Reges & dominā ANNAM, quos nō dum uiderat. Vbi ergo Cæsar, Rex Hūgarie & Poloniæ tribus sellis cōfederant. Rex LVDOuicus, & soror dñā ANNA seorsum suas habuerūt sedes. Tum ingressa est dñā MARIA præcedentibus principibus, ducibus Bauariæ, & aliis quotquot hic erāt comitibus & baronib⁹, & magistro curiæ suæ domino Georgio de Rottal, quā multæ nobilissimæ matronæ comitissæ, & baronū uxores, cum multis uirginibus sequebant. Quæ postq̄ Regiā Cæsaris ubi eam operiebatur intrauit. Nam extra arcem tum habitabat, in domo comitis Ciliæ, decoro motu flexis genibus, ut est morigeratissima, & a cunabulis recte instituta. Primū Cæsare auum, tum ceteros Reges, ac dominā ANNAM salutauit, locata illi sedes erat prope Regem VLADISLAUM a dextris. Ad quā accessit sed non sedit, donec Valthazar Mercklin Præpositus in Valdkirch nomine suo Reges & sponsum suum benignissime exciperet, pulchra ac affabili comitate. Rex Poloniæ accessito suo Vicecācellario domino Petro Episcopo Premisliensi, illi mandauit, ut nomine fratris & nepotis LVDOuici ac ANNæ responderet, quod & factū est,

Nā & is Petrus epūs uir haud p̄tēendus, siue ex tpe oporteat loqui, siue p̄medietate, bonae l̄fay optimus patron⁹.
 ¶ Peractis ceremoniis post mutua colloq̄a Chorea est incepta, clāgentibus tubis & benefonātib⁹ quas Cæsaris tubicines inflabāt. Primāq; choreā duxit Rex LVDouicus cū sorore sua ANna, p̄euntibus duobus comitibus de Māffelt de Vesterburg ac duobus principibus Casimiro & duce de Mechelburg cum q̄tuor cereis, comitātibus duobus magistris curiæ Prothesilao de Schmihau & Petro Carlaczki. Secundā choreā duxit dux Bauariæ Vilhelmus cū dñā MARIA Cæsaris nepte, cui duo Comites p̄ibant de Hennēberg, & Hardeck. Tertiā choreā iterū Rex LVDouicus cū m̄gia curiæ dñā Reginā MARIA, dñā Rottalerin uxore dñi Georgii de Rottal. Post ceteri dñi comites & barones choreas duxerūt. Et circiter .x. horā noctis qsq; domū suā reuersus ē.
 ¶ Duobus sequētib⁹ diebus, p̄sultatū est sup̄ negociis, p̄ quibus cōuenerāt, & semp usq; ad horā secunda post meridiem & lōgius p̄tractū est p̄siliū, ut prandiū consiliariorū & principū fieret circa tertiā. Nobiliores uero in militia, interea sese exercebant in palestra, Marchioq; Brandeburgeñ. Georgius cū hastis cucurrebat cū comite de Hennenberg, in arce Viennēsi cum duobus aliis militibus.

¶ Vigesima secūda die, q̄ erat diuæ Mariæ magdalēnæ institutus est dies p̄trahēdis sp̄sālib⁹ inter p̄icipes & Reginulas, ideo uniuersa nobilitas simul cū regib⁹ ad arcē p̄fluxerat i obsequiū qsq; ut potuit exquisitis ornat⁹ nō tā uelitu q̄ p̄ciosis monilib⁹ ac dinodiis ut dī. Cæsar cū regib⁹ ac cōsiliariis, secretiora q̄dam tractauit in priuato, q̄ referre nō est opeprecū. Tū accersita ANna, eā corona aurea donauit, & capiti suo imposuit, q̄ res seniorē Regē VLadislāu puocauit in lachrimas, uicissim ipsa Cæsare p̄ciosissimo seroto exornauit. Elegātissimo igif ordine Cæsar cū Regibus Poloniæ & LYdouico in equis. Seniore uehēte in lectica & Reginulis in currib⁹, p̄cedente & comitātē nobiliū caterua insigni, post nonā horā descendit ad tēplū sancti Stephani, qd̄ erat elegātissime ornatū. Chorus auleis aureis & ferriceis p̄tectus. In dextra stabāt Cæsar, Rex VLadislāus. Rex SIGISMūdus, oēs aureis uestibus ornati. Cæsar maxia totū ex margaritis & lapidibus p̄ciosissimis p̄spicius oīb⁹ erat. In bireto monile ex adamātibus p̄ciosissimū gestabat

æstimabāt eius ornatus una milione auri. Post LVDouicū stabat Orator regis Angliæ. Orator Archiducis Caroli Austriæ & Burgūdiæ. Dux Vilhelmus. Marchio Casimir⁹. Dux de Mechelburg. Dux Vittenburgeñ. Orator ducis Ferrariæ & de hinc insigniores ex regnicolis Hungariæ, Boemiæ & Poloniæ. In medio chori duo erāt pulpita aureis pānis cōrecta, in quibus duæ Reginæ stabāt ANNA & MARIA: circa quas a lateribus Orator regis Aragonū, & Ludouicus dux Bauariæ, Marchio Georgius, & comes Petrus de Posing cū plarissq; aliis nobilib⁹ inseruiebāt ANnæ. Pone stabat ingens multitudo matronarū & uirginū q̄ Reginis subsequēbāt sedula ad obsequiū. A sinistris locati erāt primū Cardinalis Thomas Strigoniēñ. Legatus ap̄licus. Card. Gurceñ. Matheus. Nūtiū ap̄licus Ep̄s Veltrēsis. Archiep̄s Coloceñ Gregorius. Archiep̄s Bremen̄s Cristophorus. Ep̄s quinq; ecclēsiis Georgius. Ep̄s Mathias Vladislāuicēñ. Ep̄s Olo mucēsis Stanislaus. Ep̄s Ratisponēsis Ioānes. Ep̄s Vacieñsis Ladislāus. Ep̄s Posnaniēsis Ioānes. Ep̄s Patauiciēsis Vigileus. Ep̄s Labacēsis Cristophorus. Ep̄s Premissiēsis Petrus. Ep̄s Bosneñ Michael. Ep̄s Kyemēsis Bertold⁹ cū multis platis & p̄positis. Ep̄s Viennēñ. celebrauit summū officium quod cum summa reuerētia & amōnissimis concentibus diuersorū musicorum peragebat.

¶ Quotusquisq; em̄ princeps est hodie in orbe nostro, qui singularia igenia musicorū ita uenerat & ap̄ciat⁹ sicut Cæsar, sub eo itaq; noua instrumenta musices excogitata atq; inuenta sunt, q̄ uetustas nō habuit, sæculū nostrū nō uidit, sicut in diuersis generibus fistularū patet. Et in illo ipso instrumēto qd̄ regale appellat sine fistulis & cordis ab auri fabro inuentū, & in illo mirabiliōri qd̄ nup̄ Monachus excogitauit qd̄ fistulas nullas habet, sed quasdā p̄canitates in latū lignū excisas, in modū serpentū ambulātes, qd̄ sonorū admodū ædit p̄centū, & ex Rheno nup̄ allatū est iustrumētum, qd̄ uoces auiū rēp̄sentat. Quæ omia Paulus musicoꝝ princeps, cū illo simul qd̄ ipse repperit ex cornibus aptissime tāgebat, & simul cum cātoribus diuersis uocibus.

¶ Finito officio Richardus Perusinus Reuerendiss. Card. Gurceñ. Capellan⁹ dicere incepit, ut est eloquētissimus, sed strepitu nobiliū, q̄a audiri nō potuit, in medio destitit. Hic etiā tribus libris quos odeporicon uocat hūc p̄uentū cele-

brauit. Interea imperator quodā secretiori loco Regalib⁹ amictus & coronatus ut Cæsar introiuit chorū, Cui despō-
fata est dñā ANNA p Reuerendiss. Cardinālē Strigoniēsem
per annuli subarrationē. Tū LVDouicus rex, & dñā Maria
per eundē dñm Cardinālē copulati & pūcti sunt.

¶ Residēte tūc Cæsare in solio maiestatis. A lateribus cin-
gebat tribus pfatis Regibus, quibus singulis nudus est da-
tus enſis, ut milites insignirēt. Accurrebat uniuersa nobili-
tas, in qua intermixti etiā fuerūt nōnulli noui hoīes & ple-
bei. Creati sunt tū a Cæsare & tribus Regib⁹ plusq̃ ducenti
milites siue equites aurati, ut uulgus loquit^r. Quo perfecto
ascēdit Cardinālīs Strigoniēns. ad summū altare dās bene-
dictionē, cuius Suffraganeus sua & dñi Gurcēns. autoritate
pnūciauit plenariā indulgentiā. Mox oēs istatē sunt tubæ
& mirabilis auditus est pcentus. Simul cātōres. Te deū lau-
damus pnunciabāt. Et in orginis magister Paulus, q̃ in uni-
uersā Germania secundū nō habet, respōdit. Vsq̃ in primā
horā post meridiē durauit hæc festiuitas. Quisq̃ dehinc in
suum hospiciū diuertit ad sumendū meridianū cibum.

¶ Post prandiū, ad spectaculū hastiludii oēs puenērunt, &
Cæsar & Reges, Reginulæq̃ eadē habitatiōe p̃spectabant,
cōcursum eorū qui hastis luserūt. Erāt aut̃ primi. Comes Io-
annes de Hardeck, & Dauid de Kneringen, dehinc Casimi-
rus Marchio, & Ioannes Iacobus de Landau. post Georgius
Marchio, & Adolphus de Bibrach.

¶ In principio noctis pueniunt omēs Reges cū Cæsare ad
cōnā, quia nuptias hac nocte celebrabant, dñs Sigismūsus
de Dietterichstain, & Barbara uirgo filia dñi Georgii de
Rottal, parata erat cōna Regia innumeris dapib⁹. Collo-
cabat in principio tabulæ Rex Hūgarie VLAdislaus, dehinc
spōsa Barbara. Tū Cæsar, post dñā ANna. Tū Rex Polonie
Tū dñā Maria, post rex LVDouicus, Tū eius magistracuriæ
Post Archiepūs Bremēsis, tum Ratisponēsis p̃sulis, tū cæte-
ri duces sapius noiati, quibus semp immiscebant̃ matrone
& uirgines, tum utriusq̃ Regis p̃siliarii, & familiares semp
immixtis puellis. Durauit hæc cōna in horā decimā noctis
splēdidissima & opipera. Qua finita Cæsar & Reges in ali-
ud descēdentes palacium, choreas duxerunt. Et hinc quisq̃
diuersorium suum petiit.

¶ Vigesimalertia Iulii, Cæsar Virginibus dñæ ANnæ plus

sexingētis ulnis de ueluto & alterius generis serici pro ue-
stibus muneri misit. Regi aut̃ Polonie duos equos catha-
phractatos, quorū unus armatus erat usq̃ ad ungulas, quod
a paucis alias est uisum, Quos cū tāta gratitudine acceperat
ut illū totū aneum equū inspiciēs, cū animi iucūditate dice-
ret, ipse sine interptē, Accipio hūc equū gratissimo animo
a Cæsare maiestate, in quo p̃mptus ero ad mandata illius
qū mea uti uoluerit opera. Et comparebo ubi uolet, donec
hæc mihi uita supererit. Canthax̃ deinde Argenteū faber-
rime factū, cuius labor equabat preciū, & in quo admirabi-
lis erat uenerāda uetustas donauit, Regi uero LVDouico
equū cataphractatū & arma p corpore suo deaurata, & in-
geniosissimā fabrefactā, a paucis hætenus similia uisa.

¶ Vigesima quarta, ante prandiū p̃siliū habebat. Post prā-
dium Cæsar & Reges ad spectaculū hastiludii puenērūt, qd̃
horis pene quattuor durauit. Rex Polonie ad suū hospici-
um. Cæsar cū aliis duobus Regibus & Reginulis ad arcem
diuertit, & simul cōnā duxerūt latissimā, qua finita, allata
sunt numismata aurea & argentea, magna p̃ter solitū, cum
ymagine Cæsaris, q̃ Cæsar Regibus & Reginulis disp̃titus
est & ad chartā ludere cōperūt. Sed Rex LVDouicus, dñā
ANna & Maria maiorem partem numismatū abstulerūt.
Cæsar nihil. Rex VLAdislaus parū lucratus est. Fuerūt mul-
ta iocosa in hac cōna prolata.

¶ Vigesima quinta Iulii, institut⁹ est ludus militaris Tor-
neamentū uulgo dici^t, Antiquitus ludus Troianus, simu-
lacrū ueri belli. Fuerunt in eo triginta duo in equis cata-
phractatis, toti arei optime armati. In galeis cristati cū suis
insignibus, Cuilibet lancea & enſis erat, Primū fuit p̃curſus
cum lāceis, deinde abiectis hastis & clipeis, cōcurrēbant cū
ensibus, sese mutuo uerberātes, donec qui ad hoc ordinati
erāt sectores, bellū dirimebāt. Fiebat hoc in latissimo foro
p̃pe templū frat̃ Carmelitæ, ubi quondā HENricus fili-
us sancti LEOpoldi Marchionis Austriæ, Primus dux a Fri-
derico Enobarba impatore creatus, qui Cōnobiū Scoto-
rum Viennæ hic sepultus, fundauit Arcem & curiā habuit.
Vnde & hodie adhuc locus ille curiā appellat. Circa hoc tē-
plum extructū erat Theatrū tēporariū latissimū, ad quod
ascenderāt Cæsar, Reges & Reginulæ, duo Cardinales, Ar-
chiepiscopi & alii Prælati, cū Principibus & Baronibus, cū

magna & insigni nobilitate. E regione huius erat alia domus, in qua clipei & arma perduellionū pendebant, & ubi tribicen triplici concentu ter cōcurrentes puocabat. Erhaldi quoq; hic spectabāt, qui uictoriā & palmā merebant. Erat locus hic quadratus & duplicibus palis circūuallatus, in medio stabāt armigeri & lācati ciuiū Viennensiuū mille quinti, qui bene ornati ut superius scripsim⁹ hic excubabāt. Erat & tertia dom⁹ extructa, i qua uxores & filiæ ciuiū hoc quoq; spectabāt spectaculū. Nā oīm domoz adiacentiū fenestraz nō mō repletae erāt, sed tecta quoq; hoibus cooperiebant, tam ingēs hominū frequētia hic aderat. Magna tñ undiq; habita diligētia & custodia ne qua seditio, ne ue tumultus aliquis, inter tot hoies, tam diuersas nationes, tam diuersas sectas exoriret. Prouiderūt hæc multo ante singulārī prudētia Senatores Viennēses, qui custodiam in portis urbis, nocturnas ac diurnas uigilias, in singulis turribus urbium, in Monasteriis ordinauerūt, & si forte incendiū oriretur, artifices cū instrumētis sufficiētissimis adhibuerunt. Ac in tumultu si forte excitaret, presto essent. Nihil itaq; iis oibus diebus aut publicæ aut priuatim ortū est. Timebant oēs incendiū aut seditionē aliquā inter tam diuersas gētes quia hic Alemanni, Itali, Hispani, Franci, Hūgari, Poloni, Boemi, Morauī, Slesite, Moschi, Tartari, & Armeni, & Turci simul iuncti fuerūt, sed Deo optimo duce trāquilissime omnia peracta sunt.

¶ Durauit em̄ hoc spectaculū plus duabus horis, quo finito Cæsar in eodē Theatro multos milites in p̄sentia Regū & principū insigniuit, Lanceati autē & armigeri ciuiū Viennensium facta pulchra ordinatione, & circuitu in orbē de more suo abierunt.

¶ Fuerunt autē hii in Torneamēto qui hoc pacto primum bini, & bini concurrerunt. Et tandem omnes simul uno impetu.

¶ Dux Vilhelmus Bauariæ, & Marchio Casimirus Brandenburgensis.

Dux de Mechelburg Albertus, & Georgius Marchio Brandenburgensis.

Comes Volfgangus de Montfort, & Comes Bertoldus de Hennenberg.

Dominus de Verona debuit p̄currere cū dñō Ioāne comi-

te de Hardeck. Sed nescio qua causa idem dñs fuit absens, ideo ei⁹ locū succedebat dñs Leonardus de Liechtenstain qui bis concurrebat.

Dñs de Rapoldstain, & Sebastianus de Hohenfeld.

Dominus Hieronymus de Stauffen dñs in Ernfeld, & Ioannes de Schuartzenberg.

appropin Vdalricus Marefcale⁹ de Vappenhaym, & N. de Geroltzeck Volfgangus de Schellmperg, & Sebastianus de Veittmul.

Caspar Vintzerer, & Sigismundus de Hesparg.

Albertus Pencker, & N. Bellitzki.

Vilhelmus de Greis, & Georgius Kongel.

Valthazar Tanhauser, & N. de Emerhofen.

N. de Losinstain, & Dorle Polonus.

N. Kietscher, & Volfgangus Grofuein.

Leonardus de Liechtenstain bis ut dixi cōgressus est duello, & Cristophorus Mindorffer.

Dominus de Dana.

¶ Inuitati sunt oēs principes & Barones post cōnā ad choream. Ad quā facta cōna, uenerūt Reges & Principes cum uniuersa nobilitate. Erat curia arcis mūdāta, & auleis pulchris exornata, tot cereis illuminabatur, ut tenebræ noctis uincerent cereis splēdentibus. Sedebāt longa serie nobiliores matronæ & uirgines ex una parte. In alia Cæsar, tres Reges duæ Reginulæ, magnus principū & nobiliū nūerus Cæsar cum dñā ANNA choreā duxit. LVD Ouicus cū dñā Mária, post Rex item Polonia cum dñā ANNA. Post sunt ferta & munera donata principib⁹ & nobilibus qui illo die in Torneamēto duellum fecerūt. Dehinc post aliquot choreas Cæsar ascendit cubiculū. Reges autē in quoddā palaciū cum Reginulis, Principibus, & uirginibus, ubi parata erat Regalis collatio mellariis & fructibus, illic omnis generis potus & abundantia. Sic usq; in horam pene secundā post mediā noctem deductum erat illud conuiuiolū, dehinc quisq; in suas aedes diuertit.

¶ Maturabant dehinc singuli suū discessum, diu em̄ uterq; Rex aberat a regno suo. Et Cæsar ab Heluetiis sollicitabatur. Sed nondū cōscriptæ erāt litteræ cōtractus, biduum igitur hoc est. xxvii. & xxviii. dies Iulii consumptū est in scribēdis litteris, & dandis uicissim muneribus, Sed ne Cæsar ullum humanitatis officium nemine sperante cum suis cōsiliariis

& aulicis descendit ad hospiciū Regis Poloniæ, & ipm uisitauit. (Nam Rex Hungariæ erat secū in arce) Et tū ad ædes Cardinalis Strigoniens. quē etiā sua p̄sentia honorauit, ut est clāmētissimū & humanissimū princeps. Præterea cur sus equorū etiā factus est, habuit primus pulchrū argenteū deauratū poculū quod faberrime factum erat.

¶ Hinc Rex Poloniæ de nobilissimis pellibus Zobelinis honorauit Cæsare, dehinc cæsaris p̄siliarios, & eos p̄sertim qui hiis negociis interfuerūt. Cæsar uicissim largissima munera ordinauit utriusq; Regis p̄siliariis liberalissime de auro argēto, poculis, uasis, ois generis, torquibus & sericeis uestibus, ludico ego & puto me nō falli Cæsare in hac festiuitate exposuisse p̄ impensis, nam utrūq; Regem suis alimentis liberalissime, cum liberis quoq; aluit, & munerib⁹, supra centū quinquēginta milia nummū, erogasse: tāta liberalitate usus est erga Reges & Principes & Consiliarios.

¶ Vigesima octaua die de nocte post cōmā hora pene septima ueniūt Reges Cæsare, iam em̄ de singulis erat p̄dsum) & postq; tribus sellis locati erant. In quorū medio Cæsar. In latere LVDOuicus, post duo Cardinales, dehinc cæteri principes & cōsiliarii residebāt. Cæsar ut est humanissimus alloquutus Reges suauissimis sermonibus, tandē iussit Cuspinianū p̄nuntiare, quod decreuisset Cuspinianus, debita inclinatio flexus ad latus Regum stans alta uoce, Latina & Germanica lingua, ut ab omnibus intelligeret in hanc formā proclamauit cunctis bene audientibus.

¶ DE mandato Sacratissimæ Cæsareæ Maiestatis, & Serenissimorū VLADislai & LVDOuici Hungariæ & Boemiæ, ac SIGISMūdi Poloniæ, Regū. Notum sit uniuerfis, qd ad laudem oīpotentis Dei, & gloriose uirginis Mariæ, & totius curiæ celestis, Necnon ad incrementū & p̄seruationē totius reipublicæ Christianæ, & p̄cipuæ regnorū, dominiorū, & subditorum suorū, inter se inierūt, cōtractarunt, p̄dulerunt, & cōfirmarunt, ueram syncerā & inuiolabilē atq; firmā concordiam, amicitia, unionē, & intelligentiā cōsœderationis, perpetuo & indissolubiliter duraturā. Ad mutuā p̄fectionem & defensionem cōtra eorū hostes quoscūq;. Et p̄sertim cōtra hostes infideles, & ad hostiū suorū futuroz perniciem Et quo magis hæc unio, inter eos stabilita ultra necessitudinem, q̄ alias inter hæreditates eorū intercedit, etiā nouā

affinitatem & p̄nubium inter se, & nepotes, & liberos eorū contraxerunt. Quod fœlix faustumq; Maiestatibus præfatis Reginis & Dominiis eorum sit. AMEN.

¶ Vigesima nona Iulii, hora circiter nonā. Cæsar in equo cataphractato, ornatissimis armis a capite ad pedes tectus & p̄ciosissima torque ex unionibus & gēmis, Cum LVDOuico Rege iisdē armis & equo cataphractato ornatus, quibus a Cæsare donatus erat, cū omni exercitu principū, baronum, ac nobiliū, urbem Viennā egressus, ad nouā ciuitatem petrexit, eodem pene ordine qui superius scriptus est, comitatibus peditibus Viennensibus. Sed LVDOuicus Viennam repetit. Cæsar nouam ciuitatē ingressus est.

¶ Trigesima Iulii. Cuspinian⁹ munera Cæsareæ quæ pridē Cæsar ordinauerat ex manibus Thezaurarii dñi Iacobi Vilinger acceperat. Regis utriusq; Cōsiliariis detulit, q̄ plurima ac p̄ciosa erāt, ac singulis ut iussus erat distribuit.

¶ Vltima Iulii, tres Reges, duæ Reginulæ, duo Cardinales potiores ex Curia regis Poloniæ, Vniuersi uero Hūgari simul a Vienna ad nouam ciuitatē profecti sunt, & recepti in arce humanissime a Cæsare tractati.

¶ Prima Augusti, mane ante prandiū, LVDOuicus, domina ANNA & MARIA ingressi sunt uinariū prope arcem, ubi innumeri himuli, cerui, damæq; alūtur, & sagittis iaculati dammā ac ceruam, patri suo Regi VLADislao obtulerunt, quasi prædam a se captā. Post prandiū uero Rex Poloniæ, & VLADislaus egressi nouā ciuitatē, ad Cæsare qui iuxta filiam illos expectabat pulcherrimā uenationē ceruorū illis exhibuit, ac ea finita illos ad nouā ciuitatē reduxit, ac ibi cœnauit. Post egressus in Egenfurt, ubi honoris causa pernoctare solebat, ut integrā arcem Regibus relinqueret.

¶ Secūda Augusti ingressus nouā ciuitatē Cæsar, facto ibi prandio, ad sese cōuocauit utrosq; Reges seniores, & adhibitis duobus Cardinalibus, & paucissimis cōsiliariis tribus p̄tinuis horis cum iis tractauit, ac post ualedixit, de hinc ad Gyneciū descendens, LVDOuicū amplexus optime ualere iussit, Mariā osculo, patrio more salutauit. Dominā ANNā brachiis amplexus deferuit, multisq; post se desideriū reliquit. Dehinc cōscenso equo rediit in Ebenfurt, & sequētib⁹ diebus per Austriā uersus Lintzyum iter arripuit.

¶ Tertia Augusti Rex Poloniæ, Fratrem VLADislau & ne-

potem LVDouicū, ac duas Reginulas ualedixit. Post sub-
scriptas manu sua, & fratris, ac sigillatas litteras, iterq; ad
Viennā refumpfit. Rex autē VLAdislaus cū maximo gemitu
a lachrymis filiā ANnā salutauit. Ortus est ingēs utrobique
eiulatus. Hinc pater, hinc filius, hinc filia, etiā astātibus la-
chrymas excusserūt, coacti sunt Cōsiliarii, ut patrē abduce-
re, qui una cū filio eo die adhuc Supproniu cū omī sua cu-
ria pcescit, Semproniu iudico appellari debere, q; Romani
illic duce Sempronio p̄sidia habuerunt. Sed omnia ea loca
nominibus corrupta. Hodie enī Pofoniū appellat, qd̄ Pi-
soniū a pifone rectius uocabit̄. Et Scaurinū hodie laurinū,
uoce nihili diciē. Et Strigoniū q; etiā teste adhuc patria lin-
gua Istroganū uocabit̄, sed de his alias. Nos ad nostra rede-
amus. Rex autē Poloniae Viennā dehinc concessit.

¶ Volebat hinc Rex Poloniae traicere Danubiū, sed uio-
lencia aquae pons ruptus, coactus est manere usq; in sextā
Augusti, qua die egressus est Rex comitāte Cardinale Gur-
cense, & ceteris ducib⁹ qui supererāt. Sed priori die hoc est
quinta Augusti Castrū & arcem Viennēsem ingressus est ad
salutandū & ualedicendū ANnā & Mariā cū quibus chore-
as duxit, & uniuersa eius nobilitas. Mutuis dehinc ample-
xibus sese salutarūt & ualedixerūt. Alteraq; die mane Vien-
nam egressus est. Dehinc & Cardinalis & duces Cæsarem
sequuti sunt.

¶ Sic summa cū trāquillitate solutus est celeberrimus illae
Regū puentus, sine dissidio, sine rācore, sine tumultu, sine
seditione. Quod foelix faustūq; sit Deus optimus maximus
largiat̄ sua gratia, ut rex LVDouicus ac Reginulae aetatem
sortiantur debitā, qua numerosam de se prolē relinquāt, &
Cæsar hostes suos castiget, & unionē cū oībus Christianis
principibus faciat, quo possit facilius sumi expeditio cōtra
immanissimos Turcos, & fidei Christianae p̄fidissimos ho-
stes Amen.

AD LECTORES.

¶ HABetis candidi Lectores, rem ut gesta est sincere & sim-
pliciter scriptā, nō affectate, aut tumide, nec phalerata oſo-
ne, aut uerboꝝ aliquo lenocinio, sed ut uicinus etiā intelli-
gat, qui & numisma nescit, cui publica forma est atq; ideo
necesse est in quotidianū & usitatum loquēdi modū, etiā
usq; ad barbariē quādoq; descēdere. Malui enī rem aperte

pponere q̄ propositā a multis abscondere & uelare. Namq;
haud uideo qua ratione res ille sint nimirū exornāda, quae
per se sunt ornatissimae & insignes. Reuoluat aliquis mul-
torum saeculorū annales, Chronica & historias, & dicat siquā
uiderit simul p̄gregatos Cæsare Romanū, Tres coronatos
Reges, duas Reginulas, ac duos Cardinales, cum tot Prin-
cipibus, Proceribus, ac Nobilibus, diuersarū Nationū. Nun-
quid hoc pulchrū Symposium & excellēs? apud posteros
memorandū? Sed quod magis laudandū est & admirandū
q; inter tot diuersas Nationes & sectas religionū, nullus est
ortus tumultus, nulla seditio, nullū incendiū. Ex magnati-
bus ac p̄ceribus nullus mortuus est. Cū omī foelicitate coi-
erūt, cum eadē separati sunt, & quod amicissimi, nullus rā-
cor interuenit, nullū dissidiū. Fuerūt ab initio nōnullae fri-
uolae suspiciones, quae sublatae sunt, uisa uera integritate &
amicitia. Omnī rerum copia, nullus defectus, nec impēsae
difficiles, licet inundatio Danubii obstitit, quo nō oīa fue-
rint lōge uberiora & copiosiora. Hae enī Austriae pars, quae
trans danubiū est & Marchiae adiacet, unde & nomē habet
horreum nostrū est. Sed quāquam sola haec foelicitas nobis
defuit q; crebrae erāt pluuiæ. Sperandū est tamē Deū opti-
mum maximū gratiā suam pluuiā influxisse, ne altercatio
aliqua suboriret̄. Omnia acta sunt foelicit̄ & trāquilla nō
sine ingēti gaudio ac tripudio. Deus optimus Maximus fa-
xit, ut is cōuentus exemplo sit oībus Christianis principi-
bus quo redeāt in mutuā unionem, ac concordia, ad extir-
pandū fidei hostes, & ut religio Christi longius, latiusq; per
uniuersas illas nuper inuētas regiones propageſ & exten-
datur, ac semen Mahumeti excindatur radicitus & euellat̄,
ut uno ore omnes, laudes altissimi decantemus, per uni-
uersum dicētes. Tu solus dñs. Tu solus altissimus Iesu Chri-
ste, AMEN.

FINIS.